

sygn. akt IC 1057/18

WYROK W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Częstochowie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Kasperkiewicz - Jeruszka

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Aneta Bednarek – Janik

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2020 roku w Częstochowie na rozprawie

sprawy z powództwa E. K. (1)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

1. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki E. K. (1) kwotę 53067,47 zł (pięćdziesiąt trzy tysiące sześćdziesiąt siedem zł czterdzieści siedem gr) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 9400 zł (dziewięć tysięcy czterysta zł) od dnia 13 maja 2016 roku do dnia zapłaty;

- 9000 zł (dziewięć tysięcy zł) od dnia 4 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty ;

- 3058,55 zł (trzy tysiące pięćdziesiąt osiem zł pięćdziesiąt pięć gr) od dnia 4 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty;

- 392 zł (trzysta dziewięćdziesiąt dwa zł) od dnia 4 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty;

- 1216,92 zł (jeden tysiąc dwieście szesnaście zł dziewięćdziesiąt dwa gr) od dnia 4 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty ;

- 30000 zł (trzydzieści tysięcy zł) od dnia 13 lutego 2020 roku do dnia zapłaty.

2. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki E. K. (1) kwotę 4771 zł (cztery tysiące siedemset siedemdziesiąt jeden zł) tytułem kosztów procesu;

3. nakazuje pobrać od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Częstochowie kwotę 1747,96 zł (jeden tysiąc siedemset czterdzieści siedem zł dziewięćdziesiąt sześć gr) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1057/18

UZASADNIENIE

W dniu 24 kwietnia 2017 roku powódka E. K. (1) wniosła pozew o zapłatę przeciwko pozwanej (...) Spółce Akcyjnej w W., domagając się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 23067,47 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 9400 zł od dnia 13 maja 2016 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 13667,47 zł od dnia następującego po dniu doręczenia odpisu pozwu pozwanemu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W piśmie procesowym z dnia 21 stycznia 2020 roku powódka dokonała rozszerzenia żądania pozwu domagając się dalszej kwoty 30000 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia doręczenia pisma procesowego pozwanemu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 10 marca 2016 roku w miejscowości L. doszło do wypadku drogowego, który spowodował kierujący pojazdem A. (...) nr rej (...), doprowadzając do zderzenia z pojazdem O. (...) nr rej (...), w wyniku którego obrażenia odniosła powódka będąca pasażerką pojazdu O. (...).

Wskazała, że na skutek zdarzenia doznała rozległych obrażeń w związku z czym odbywała hospitalizację w okresie od 10 marca 2017 r do 17 marca 2016 roku a następnie po przeprowadzonym w dniu 23 czerwca 2016 roku badaniu rozpoznano dodatkowo stan po wieloodłamowym, dostawowym, złamaniu kości piętowej z różnego stopnia przemieszczeniem odłamów, deformacją zatoki stępu, podwichnięciem w stawie piętowo sześcienno łódkowym.

W związku z powyższą diagnozą powódka była ponownie hospitalizowana w okresie od 28 maja 2016 roku do 10 czerwca 2016 roku oraz do września 2016 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim.

Wskazano, że powódka była ponownie hospitalizowana w okresie od 8 sierpnia 2016 roku do 12 sierpnia 2016 roku z rozpoznaniem złamania kości pięty prawej, kiedy to wykonano leczenie w postaci między innymi plastyki źle wygojonego złamania kości piętowej i dokonano zespolenia 3 śrubami gąbczastymi. OD dnia 15 września 2016 roku przyznano powódce świadczenie rehabilitacyjne na okres 5 miesięcy.

Wskazano, że powyższe następstwa wypadku negatywnie wpłynęły na życie powódki. Długotrwałe dolegliwości bólowe i długotrwały proces leczenia oraz znaczne ograniczenia w zakresie ruchomości w istotny sposób obniżyły komfort życia powódki oraz zakłóciły jej funkcjonowanie psychiczne.

Wskazano, że skutki wypadku powódka będzie odczuwać do końca życia. Ogólną kwotę należnego powódce zadośćuczynienia oszacowano na kwotę 20000 zł. Wskazano, że kwota żądana w pozwie z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 18400 zł stanowi różnicę pomiędzy tą kwotą a kwotą 1600 zł wypłaconą przez pozwanego na etapie postępowania likwidacyjnego.

W piśmie z dnia 21 stycznia 2020 roku powódka zażądała dalszej kwoty 30000 zł tytułem zadośćuczynienia w związku z treścią opinii biegłego sądowego.

Powódka podniosła również, że domaga się nadto kwoty 3058,55 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz kwoty 392 zł tytułem brakującej kwoty należnej za koszty opieki oraz 1216,92 zł tytułem kosztów dojazdów do placówek medycznych.

Wskazano, że odsetki od kwoty 11000 zł tytułem zadośćuczynienia należą się od dnia 28 listopada 2016 roku tj od upływu 30 dni od zgłoszenia szkody z żądaniem wypłacenia tej kwoty, bowiem w dacie zgłoszenia szkody znane były pozwanej wszelkie okoliczności zdarzenia i rozmiar szkody w tym zakresie. Od pozostałej kwoty zadośćuczynienia oraz od kwoty odszkodowania powódka domagała się odsetek od daty doręczenia odpisu pozwu pozwanemu oraz od daty doręczenia pozwanemu odpisu pisma z dnia 21 stycznia 2020 roku zawierającego rozszerzenie żądania pozwu.

Pozwana złożyła odpowiedź na pozew, w której wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu w podwójnej wysokości.

Nie kwestionowano legitymacji procesowej biernej. Zakwestionowano wysokość żądanego zadośćuczynienia, podnosząc że wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota 1600 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 1568 zł tytułem, refundacji kosztów opieki w całości pokrywa poniesiony przez powódkę uszczerbek.

Pozwana zaprzeczyła aby złamanie kości pięty było następstwem wypadku podnosząc, że zostało ono zdiagnozowane dopiero w sierpniu 2016 roku, oraz że powódka nie wykazała aby uraz ten pozostawał w związku z wypadkiem.

Z ostrożności procesowej zarzucono, że pomimo że pierwotna hospitalizacja trwała 10 dni lekarze nie rozpoznali wówczas złamania pięty i nie podjęli odpowiedniego leczenia co w konsekwencji doprowadziło do nieprawidłowego zrośnięcia kości pięty oraz do konieczności przeprowadzenia kolejnej operacji, co obciąża placówkę medyczną a nie pozwaną.

Pozwana zakwestionowała kwoty żądane tytułem odszkodowania podnosząc że ich wysokość i zasadność ich poniesienia nie zostały przez powódkę wykazane.

Zakwestionowano również początkową datę naliczania odsetek podnosząc, że odsetki od kwoty zasądzonej tytułem zadośćuczynienia winny być zasądzone od daty wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka na skutek zdarzenia doznała obrażeń: stłuczenia klatki piersiowej ze złamaniem żeber IV – V po stronie prawej, stłuczenie stawu barkowego prawego, stłuczenie stawu łokciowego prawego, złamania wieloodłamowego kości piętowej prawej.

Powódka w związku z doznanymi urazami doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w rozmiarze 22%.

Trwały uszczerbek na zdrowiu przejawia się w ograniczeniu pełnej sprawności prawego stawu skokowego, poszerzeniem obrysów pięty prawej, i stawu skokowego piętowego, bliznami pooperacyjnymi, i osłabieniem wytrzymałości stopy na przeciążenia obrzmiewaniem stopy i okolicy stawu skokowego po przeciążeniu i na zmianą pogody.

W wywiadzie na miejscu zdarzenia powódka skarżyła się na ból w klatce piersiowej oraz w stawie skokowym prawym. Rozpoznano wówczas uraz klatki piersiowej i stawu skokowego prawego. Pozwana z miejsca zdarzenia została przewieziona do Wojewódzkiego Szpitala (...) w C. gdzie po wstępnym badaniu rozpoznano stłuczenie klatki piersiowej, złamanie żeber IV-V po stronie prawej, stan po złamaniu żeber 345 po stronie lewej, stłuczenie stawu barkowego, stawu łokciowego, stawu kolanowego prawego, skręcenie stawu skokowego prawego. H. trwała od 10 marca 2016 roku do 17 marca 2016 roku, następnie powódka kontynuowała leczenie w Poradni C. Ogólnej od 30 marca 2016 roku do 17 sierpnia 2016 roku. Nadto powódka odbyła dwie serie zabiegów fizykoterapii w maju i w czerwcu 2016 roku.

Z powodu nadal i stale utrzymującego się bólu w okolicach stawu skokowego powódka udała się na dodatkowe badania do Centrum Medycznego (...) w C. gdzie na podstawie badania TK stawu skokowego prawego stwierdzono stan po wieloodłamowym, dostawowym złamaniu kości piętowej z różnego stopnia przemieszczeniem odłamów, deformację zatoki stępu, podwichnięcie w stawie piętowo – sześciennie- łódkowatym.

Po ocenie badania TK przy kolejnej wizycie w Poradni w dniu 1 lipca 2016 roku powódka została zakwalifikowana do zabiegu operacyjnego.

Hospitalizacja miała miejsce w Szpitalu (...) w B. i trwała od 8 sierpnia 2016 roku do 12 sierpnia 2016 roku. W karcie leczenia wskazano, że pacjentka została przyjęta z powodu zastarzałego złamania kości piętowej prawej celem leczenia operacyjnego. Przeprowadzono zabieg operacyjny w trakcie którego wycięto wyrostek boczny, uwolniono ścięgna strzałkowe, usztywniono staw skokowo – piętowy tylny oraz piętowo sześcienny 3 śrubami. Zabieg nie polegał na dokonaniu zespolenia złamań kości piętowej a na usztywnieniu stawów, które powodowały dolegliwości bólowe. Następnie umieszczono kończynę w opatrunku gipsowym. Pozwana kontynuowała leczenie w poradni specjalistycznej. Na wizycie w dniu 17 września 2016 roku zdjęto opatrunek gipsowy i zalecono stopniowe obciążanie prawej kończyny. Na wizycie w dniu 3 listopada 2016 roku zalecono obciążanie kończyny.

Przez cały okres leczenia pozwana pozostawała na zwolnieniu lekarskim a następnie od 15 września 2016r na zasiłku rehabilitacyjnym, który pozwana pobierała przez 12 miesięcy. Podczas komisji lekarskiej w dniu 1 września 2017 roku powódka została uznana za częściowo niezdolną do pracy do 30 września 2018 roku.

Nie można stwierdzić na ile opóźnienie w leczeniu operacyjnym wpłynęło na uszczerbek okresie stanu stawu prawego skokowego.

Opóźnienie w leczeniu operacyjnym wynikało z braku rozpoznania złamania prawej kości piętowej.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, że opóźnienie w rozpoznaniu złamania kości piętowej było wynikiem błędu w sztuce lekarskiej.

Poniesione przez powódkę koszty leczenia opisane w pozwie były zasadne.

Powódka na skutek doznanych w wyniku zdarzenia obrażeń wymagała pomocy osób trzecich przez okres 7-8 miesięcy w wymiarze 4 godz dziennie przez 1 miesiąc, 2 godz przez kolejne 2 mies, 1 godz dziennie przez kolejny miesiąc i po 2 godz dziennie przez 6 tygodni i 2 godz przez 2 mies.

Z powodu długotrwałego procesu leczenia i rehabilitacji w różnych placówkach medycznych powódka poniosła znaczne koszty dojazdów do tych placówek odpowiadające kosztom związanym z pokonaniem 1456 km.

Skutki zdarzenia miały dotkliwe skutki dla zdrowia fizycznego i psychicznego powódki. Rokowania na przyszłość są niekorzystne .

(dowód : dokumentacja lekarska k. 28-58, 190-228, 277,281, 323-327, opinie biegłego sądowego k. 159-166, 247-248, 286-287, zeznania świadków E. K. (2) k. 129, M. P. k. 130, B. M. k. 130 , zeznania powódki k. 130 – 131, wyrok Sądu Rejonowego w Częstochowie z uzasadnieniem k. 317-322, rachunki k. 59-73, oświadczenie k. 175-176, dokumentacja z akt szkody k. 77-81)

Sąd zważył co następuje :

Okoliczności faktyczne co do zaistnienia wypadku komunikacyjnego i jego przebiegu nie były przedmiotem sporu.

Legitymacja procesowa bierna pozwanego i podstawa prawna jego odpowiedzialności również nie były przedmiotem sporu.

Spór dotyczył zakresu uszkodzeń ciała doznanych przez powódkę na skutek zdarzenia i wysokości należnego z tego tytułu zadośćuczynienia oraz kwestii wysokości szkody poniesionej przez powódkę z tytułu kosztów leczenia, sprawowania opieki i kosztów dojazdu do placówek medycznych.

Co do zakresu obrażeń odniesionych przez powódkę na skutek zdarzenia oraz poniesienia przez powódkę trwałego uszczerbku na zdrowiu wypowiedział się biegły sądowy który szczegółowo w opinii wskazał obrażenia będące następstwem wypadku oraz ustalił że powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w rozmiarze 22 % .

Niezasadne okazały się w świetle opinii biegłego sądowego zarzuty pozwanej, iż nie może ponosić ona odpowiedzialności za szkodę wynikłą ze złamania kości piętowej bowiem krzywda powódki w tym zakresie wynika z błędnej diagnozy na wstępnym etapie leczenia.

Biegły nie podzielił stanowiska pozwanej w tym zakresie w szczególności jednoznacznie stwierdził, że dokumentacja wykonana na etapie wstępnym leczenia powódki nie dawała podstaw do postawienia diagnozy, iż na skutek zdarzenia doszło do złamania kości piętowej. Powódka doznała wielu różnorodnych urazów w tym w okolicach kończyny dolnej co spowodowało , że obraz stanu zdrowia powódki po wypadku był trudny do dokładnego i jednoznacznego określenia. Dopiero kolejne badania powódki ukazały pełny obraz stanu kończyny powódki . Biegły na podstawie zgromadzonej

w aktach dokumentacji medycznej nie był w stanie stwierdzić jednoznacznie, że diagnoza powódki postawiona po zdarzeniu była błędna co spowodowało dalsze komplikacje i zwiększenie krzywdy powódki.

To zaś na pozwanym ciążył obowiązek wykazania, że szkoda w tym zakresie wynikała z wyłącznej winy osoby trzeciej tj. placówki medycznej, w celu zwolnienia się z odpowiedzialności.

Co do rozmiaru krzywdy poniesionej przez powódkę Sąd podzielił stanowisko strony powodowej, które znalazło odzwierciedlenie w opinii biegłego . Skutki wypadku były dla powódki bardzo dolegliwe. Powódka doznała wielu uciążliwych urazów , poniesiony przez nią uszczerbek na zdrowiu ma charakter trwały, rokowania na przyszłość nie są dobre, powódka nie ma szans na powrót do sprawności sprzed zdarzenia. Proces leczenia powódki był długotrwały i uciążliwy.

W tym stanie Sąd uwzględnił żądanie powódki w zakresie zadośćuczynienia w całości na podstawie art. 445 k.c.

Nie znalazły również uzasadnienia zarzuty pozwanej, iż powódka nie wykazała zasadności żądania pozwu w zakresie odszkodowania z tytułu kosztów leczenia, sprawowania opieki i kosztów dojazdu do placówek medycznych. Co do kosztów leczenia biegły sądowy w opinii potwierdził, że przedstawione przez powódkę wydatki pozostawały w związku ze zdarzeniem i były konieczne. Również w opinii biegłego znalazło potwierdzenie stanowisko powódki w zakresie kosztów i czasokresu koniecznej opieki jakiej wymagała na skutek wypadku. Sposób obliczenia należnej z tego tytułu kwoty, zastosowany przez powódkę nie budził wątpliwości Sądu.

W zakresie kosztów dojazdu i ich potrzeby powódka przedstawiła dowody w postaci oświadczenia zawierającego szczegółowy wykaz dojazdów oraz zeznań świadków. Dowody te Sąd ocenił jako wiarygodne niebudzące wątpliwości.

W tej sytuacji Sąd uwzględnił żądania powódki w zakresie odszkodowania w całości na podstawie art. 444 par 1 k.c.

Daty początkowe od których powódka żądała zasądzenia odsetek znajdowały uzasadnienie w art. 481 par 1 w zw z art. 120 par 1 k.c. i art. 455 k.c. oraz 14 ust 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych (...).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi pozwaną jako stronę przegrywającą.

Na zasądzoną z tego tytułu na rzecz powódki kwotę składały się należności : 1154 zł opłata od pozwu, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa, 3600 zł wynagrodzenie pełnomocnika powódki (par 2 pkt 5) rozp. M.. Spr. Z dnia 22.10.2015r ze zm) .

Ze Skarbu Państwa wydatkowano tymczasowo kwoty: 247,96 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w postaci zaliczek na wynagrodzenie biegłego oraz kwotę 1500 zł tytułem opłaty od rozszerzonego powództwa ((...) 5%), którymi to kwotami należało obciążyć pozwaną na podstawie art. 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku w zw. z art. 98 k.p.c.

W kasie Sądu pozostały nierozliczone zaliczki w wysokości 250 zł ze strony powódki (k. 181) oraz 170,48 zł ze strony pozwanej (k. 284a) które zostaną zwrócone stronom po prawomocnym zakończeniu postępowania.